

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010871
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1517010871.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a sudcov JUDr. Michala Valenta a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného Z. K. pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/115/2017 zo dňa 29. 03. 2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. 06. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Z. K., nar. XX. XX. XXXX v G. R., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/115/2017 zo dňa 29. 03. 2018 bol obžalovaný Z. K. uznaný za vinného zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za uvedený zločin mu bol okresným súdom podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený i trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu zn. ZTE s dotykovým displejom striebornej farby, pripojeného k spisu, vlastníkom ktorého sa v zmysle § 60 ods. 5 Tr. zák. stáva štát. Napokon bolo rozhodnuté o uložení ochranného opatrenia podľa § 83 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., a to zhabania veci: motorového vozidla M. Y., U.: W zlatá metalýza, Y.: XCXGYBBRXYUXXXXXX, nachádzajúceho sa v garážach Ministerstva vnútra SR vo Vajnorochoch, pričom v zmysle § 83 ods. 2 Tr. zák. sa jeho vlastníkom stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Z. K., čo do výroku o vine.

Vo svojom odvolaní v podstate uviedol, že limitujúcim interpretačným pravidlom, ktoré rozhoduje, či niektoré zo spôsobom závažnejšieho spôsobu konania možno alebo nemožno použiť, sú podľa jeho názoru iba znaky základnej skutkovej podstaty daného trestného činu. Z uvedeného vyplýva, že mechanickou, či formálnou aplikáciou ustanovenia § 138 Tr. zák. len s poukazom na to, že z ustanovenia § 138 Tr. zák. nie sú výnimky, si v žiadnom prípade nevystačíme a takýto výklad je aj v rozpore s logickým výkladom znakov základnej skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Tento záver vyplýva podľa jeho názoru aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Tdo/75/2012), v ktorej sa konštatuje, že „základnou otázkou pre posúdenie aplikácie ustanovenia § 138 písm. j/ Tr. zák. je, kedy je trestný čin spáchaný na osobe“. Rozhodujúcim je posúdenie nielen objektu trestného činu, ale aj predmetu útoku, na ktorý páchatel' bezprostredne útočí. Argumentoval ďalej, že v prípade trestného činu prevádzachstva je objektom ochrana práv štátu, ochrana štátnych hraníc, bezpečnosť krajiny a bezpečnosť verejného poriadku, pričom predmetom útoku je v tomto prípade štát - Slovenská republika a nie prevážané osoby. Z uvedeného možno vyvodit', že predmetom útoku nie je osoba a

teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. Pri uvedenom trestnom čine potom nie je možné aplikovať osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písm. j/ Tr. zák.

Vo vyššie naznačených súvislostiach poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/88/2017 zo dňa 03. 10. 2017, pričom dal do pozornosti zjednocovacie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z októbra 2017, ktoré sa týkalo ustálenia právnej kvalifikácie odseku 2, resp. odseku 3 daného trestného činu, nakoľko sa trestnej činnosti dopustil pred týmto zjednocujúcim výkladom.

Požiadaval preto krajský súd, aby bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a aby odvolací súd sám rozhodol rozsudkom s nižšou právnou kvalifikáciou, t. j. v odseku 2 § 355 Tr. zák.

Primárne je nevyhnutné uviesť, že skôr, než odvolací súd môže začať plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Tr. por., je povinný skúmať, či odvolanie bolo podané včas (§ 309 Tr. por.), či ho podala oprávnená osoba (§§ 307, 308 Tr. por.) a či došlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu odvolania (§ 312 Tr. por.) a či proti výroku, proti ktorému odvolanie smeruje je prípustné (§ 257 ods. 5 Tr. por.).

Podľa § 306 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 4 Tr. por. ak to vyžadujú okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo obžalovaného, môže súd obžalovanému povoliť, aby namiesto vyhlásenia, že je vinný, vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. O tom musí byť obžalovaný poučený.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovanému K. bolo na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. 03. 2018, po poučení podľa § 257 ods. 1 - ods. 8 Tr. por., umožnené urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t. j., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a pred kladným zodpovedaním otázok predsedu senátu uvedených v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. bol obžalovaný predsedom senátu okresného súdu správne opätovne poučený podľa § 257 ods. 4 Tr. por., t. j. že nepopretie spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku. Následne bolo postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijaté vyhlásenie obžalovaného a podľa odseku 8 uvedeného ustanovenia bolo rozhodnuté, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, resp. ochrannom opatrení.

Z písomne podaného odvolania obžalovaného je zrejmé, že toto smeruje výhradne proti výroku o vine, keďže namieta právnou kvalifikáciu uvedenú v odseku 3 § 355 Tr. zák., teda jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine. Vzhľadom však k prijatému vyhláseniu obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku právne kvalifikovaného ako zločin prevádzacstva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., je výrok o vine nenapadnuteľný

odvolaním a ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o čom bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní riadne poučený predsedom senátu okresného súdu.

Odvolací súd teda akcentuje, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. alebo aj podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (tak ako je tomu v svetle prerokúvaného prípadu) na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. a analogickým použitím ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. Rovnako ako pri schválení dohody o vine a treste tu ide o odsúdenie bez dôkazného skúmania žalovaného skutku v súdnom konaní a bez naň nadväzujúcej právnej kvalifikácie tohto skutku súdom, ktorý je v naposledy uvedenom smere viazaný obžalobou (naopak je tomu vo všeobecne kvalifikačnom režime v zmysle § 278 ods. 3 Tr. por.). Krajský súd zdôrazňuje, že ide o slobodný prejav vôle obžalovaného prijať vinu podľa obžaloby, ktorý zákon rešpektuje a umožňuje. Ak má však súd pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. V svetle prejednávaného prípadu však okresný súd žiadne pochybnosti o správnosti právnej kvalifikácii nemal. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by teda popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom.

Treba ešte uviesť, že ani pri prijatí vyhlásenia o nepopretí spáchania skutku (teda nie vyhlásenia, že obžalovaný je vinný z jeho spáchania), k čomu došlo aj v preskúmvanej veci, nemôže súd prvého stupňa meniť právnu kvalifikáciu, určenú obžalobou. Obžalovaný totiž vyhlasuje, že nepopiera spáchanie skutku, nie len samotné jeho vykonanie. Pojem „spáchanie“ je vyjadrením trestnosti činu, ktorú obžalovaný vo vzťahu ku svojmu konaniu potvrdzuje aj právne (podľa obžalobnej kvalifikácie) odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. f/ a písm. g/ Tr. por. Pri vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je formulácia o spáchaní skutku doplnená aj termínom „vina“, obsahovo však ide o tie isté právne účinky.

Oba druhy pozitívneho vyhlásenia o vine sa líšia len možnou voľbou obžalovaného, či nepoužije namiesto priameho vyhlásenia o vine „mäkšie“ vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku. Procesný režim týchto vyhlásení je však rovnaký.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. por., bez meritórneho preskúmania veci, zamietol odvolanie obžalovaného Z. K., ako odvolanie podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.